

vejrbestandig, også hvis der skulle komme et andet flertal og en anden regering i Danmark.

Det kan man jo ikke udelukke. Jeg skal gøre, hvad jeg kan i de kommende år for at undgå det, men det kan man jo ikke udelukke, og derfor var det ikke særlig interessant i forhold til at sikre de her ting, at man måske her og nu kunne få en klar opbakning til den nuværende udgave af efterlønnen, for det drejede sig om både at lave noget, der økonomisk var bestandigt, som kunne tilskynde til en langsommere og mere gradvis tilbagetrækning hos de mennesker, vi har brug for bliver lidt længere, og som politisk kunne være holdbart også i det længere løb.

Jeg skal på den baggrund meget beklage de konservative udtalelser og den måde, som de kan fortolkes på, men jeg har til gengæld noteret mig, at det store oppositionsparti Venstre fortolker perspektiverne i det her på nøjagtig samme måde, som regeringen gør.

Aage Frandsen (SF):

Det må være en stor uretfærdighed, der begås mod finansministeren, når stort set hele offentligheden udlægger det på en helt anden måde end finansministeren. Der er dog den mulighed, at det er finansministeren, der tager fejl.

Så vil jeg godt spørge finansministeren: Er det ikke sådan, at den typiske efterlønsmodtager under ordningen fra 1979, en SiD'er, der som 60-årig vælger at gå på efterløn, og som er gift – det er også typisk – mister penge ved denne ordning, fordi man mister 2 år på efterløn og i stedet får folkepension?

Og er det ikke også sådan, at de personer, som vi netop ikke havde ønsket skulle gå på efterløn, private funktionærer osv., ved at blive præmieret for at blive på arbejdsmarkedet får penge ud af det her, og at vi også har en ekstra gruppe, der får penge ud af det, nemlig dem, der aldrig har været i a-kasse-systemet, men som netop får tidlig folkepension og får mulighed for at arbejde ved siden af? Tjener de ikke også penge ved det, nogle helt andre mennesker end efterlønsmodtagerne?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Den sidste gruppe, som hr. Frandsen nævner, er jo eksisterende, men rystende lille. Man skal jo huske, at hele baggrunden for forslaget om at sænke folkepensionsalderen fra 67 år til 65 år er, at den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder i Danmark er under 61 år.

Folkepensionsalderen er ikke noget vanskel overhovedet med hensyn til tilbagetrækning. De aller-, allerfleste har forladt arbejdsmarkedet i 65-års-alderen, og det tror jeg også i stigende grad er utilfredsstillende for de enkelte mennesker i det perspektiv, vi har foran os med mange nye jobmuligheder og udfordringer.

Det er rigtigt, at hvis man holder ud længere, får man en præmie i det nye system, hvilket i det lange sigt kan beskrives på den måde, at man får sine kontingentpenge tilbage, hvis man har abonneret på efterlønnen, men alligevel ikke har brugt den, og får dem tilbage med gode renter. Det synes jeg egentlig er et meget fornuftigt og sundt princip.

Men den anden side af sagen, vil jeg sige til hr. Frandsen, er jo, at det, vi fjerner, er, at efterlønnen, som vi kender den i dag, kan være en integreret del af pensionsplanlægningen hos de højstlønnede grupper i dette samfund allerede fra 60-års-alderen, hvad den jo har været for lærerne, for akademikerne og for en lang række andre grupper. Det har jo aldrig været lovgivernes hensigt i 1979.

Formanden:

Jeg har endnu fire medspørgere på min liste, men jeg kan ikke nå flere inden for det afsatte kvarter.

Derfor går vi videre til næste hovedspørgsmål, som er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en fuldstændig kaotisk situation, som regeringen med dets forligspartier har bragt landet og landets lønmodtagere i. I de stille nat-tetimer har finansministeren indgået et finanslovforlig om bl.a. efterlønsordningen, som vi allerede har diskuteret nu daglig udsættes for ændringer.

Man ser billedet af regeringens ministre rejse rundt til dets eget bagland, til Socialdemokratiets bagland, og forhandle om det, der nu er blevet forhandlet på plads i finanslovforliget, og daglig udsende nye signaler om, hvor man vil ændre, hvor man vil give sig, og hvor man vil lave lidt forbedringer i forhold til det forlig, der er indgået.